

JUNIJSKA LEGENDA

Peter Jokostra

Zaklinjati večer,
 preden se tišina pogrezne nad nami,
 prerokovati nevihto,
 preden nas zadene blisk:
 kaj naj s pripovedko?
 Boli nas.

V somraku
 praprot menja
 barvo in listje z vetrom.
 Globoko v zelenju
 se dokončuje plod in oblika
 oljke.

Vse se dogaja nemo
 in brez solza.
 Zaljublenci grejo goli
 v svojo temo.
 Umirajoči se vzpnejo
 v zadnji molitvi.
 In še pred nočjo
 v magičnem prostoru znakaženi
 obhaja svoj ognjeni praznik.

Zaklinjati večer,
 preden se nad nami
 ugrezne tišina,
 je le stvar duha.

Le trpeči krasijo
 svojo kri z bliski.
 Kajti mogočno jih slavi
 obotavljajoča se smrt,
 ki jih poljublja v
 žarečih ustih.

DVE PESMI

Ernest Meister

Tebi v
 srce šepetajoč
 preroški
 čas.

Izrabljena-zlata
 beseda
 je drzna.

Kako
se ugreza; kako
plove okoli

uporabljene besede,
ki sopeč
večno
misli brez diha.

— — —
Sanjati sanje
sanje: dno
hočemo videti;

potrebujemo glave,
obokana
nêbesa.

O zlato v temini
in nesmislu,
ostanek.

Nobenega
ugleda nimam
pri demonih.

Naj ne bo
rojen
moj jok.

PASTIRJEVA PESEM

Karl Otten

Kje je moje jagnje
ki sem ga ljubkoval
ki sem mu piskal na flavto
preden je padla noč.
O kakšna radost je grebsti po njegovi koži
ki je voljna kot voda
in topla kot kri
drhtela pod mojimi rokami.
Vrnil se ni noben odmev
noben blisk oči.
Samoten sedim ob studencu
Moje roke se prazne sklepajo
ob držalu flavte.
Tudi čreda nemo zre vame
in prisluškuje neslišni pesmi
moje žalosti.